

dende bestemmelser om offentlige tilskud til hjælpemidler.

Til § 11.

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 17.

Ifølge stk. 1 tillægges der kvinder, som omfattes af § 2, stk. 1, de samme ydelser, som efter den gældende lov i barseltilfælde tilkommer sygekassernes A-medlemmer. Ifølge stk. 2 tillægges der kvinder, som omfattes af § 2, stk. 2, adgang til refusion af afholdte udgifter til jordemoderhjælp efter tilsvarende regler, som ifølge sygekassernes vedtægtsbestemmelser gælder for kassernes B-medlemmer. Der ydes dog også kvinder henhørende til denne gruppe fri jordemoderhjælp, for så vidt der måtte foreligge overenskomst, der også omfatter disse kvinder.

Til forskel fra den tilsvarende bestemmelse i den gældende lov er den foreslåede bestemmelse affattet således, at jordemoderhjælpen ikke blot kan ydes „i barseltilfælde“. Der vil herved blive tilvejebragt hjemmel for, at der også vil kunne ydes jordemoderhjælp i tilfælde af forhastet tilkaldelse, for så vidt hjælpen i sådanne tilfælde omfattes af overenskomst.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 18, stk. 2, 1. pkt.

Til § 13.

Bestemmelsen afløser en bestemmelse i sygekassernes vedtægt, hvorefter en sygekasses bestyrelse, såfremt kassens økonomiske tilstand tillader det, undtagelsesvis kan bevilge et beløb til supplerende af sygekassens ydelser undtagen medicin.

Til § 14.

Bestemmelsen bygger på forslag i betænkning (nr. 568) af 1970 om sikring af søfarende i sygdomstilfælde, afgivet af et af socialministeriet nedsat udvalg. Det er herved tilsigtet, at den sygehjælp og hjælp til hjemsendelse ved sygdom, som rederen efter den gældende sømandslov skal yde en søfarende, ydes som led i den offentlige sygesikring. Opmærksomheden henledes i denne forbindelse på, at det allerede efter § 28, stk. 4, i sømandslov nr. 229 af 7. juni 1952 påhviler staten at overtage udgifter ved sygehjælp til og hjemsendelse af danske søfarende, der lider af kønssygdom eller tuberkulose.

Til § 15.

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 20 a, hvorefter det i den enkelte sygekasses vedtægt kan bestemmes, at kassen yder dækning for udgifter i

forbindelse med sygdomstilfælde eller dødsfald under midlertidigt ophold i udlandet, på Færøerne eller i Grønland. Medens det efter de gældende regler beror på den enkelte sygekasse, om den vil indføre denne ydelse, vil den nu foreslåede bestemmelse betyde, at der bliver tale om en generel ydelse, der dækker de af loven omfattede personer under ophold i udlandet. Når ydelsen foreslås indført generelt, må det ses i forbindelse med, at langt den overvejende del af sygekassernes nydende medlemmer faktisk er omfattet af bestemmelser, der sikrer dem adgang til sygehjælp m. v. under midlertidigt ophold i lande i Europa og Middelhavsområdet. Bestemmelsen åbner mulighed for, at den nærmere tilrettelæggelse af sygehjælpen — som det nu er tilfældet — kan fastlægges ved overenskomst med et forsikringsselskab.

For så vidt angår sygehjælp ved midlertidigt ophold på Færøerne og i Grønland bemærkes, at sygekassemedlemmer for tiden har adgang til sådan hjælp efter aftaler indgået med centralforeningen for færøske sygekasser og ministeriet for Grønland. For så vidt disse ordninger opretholdes, forudsættes det, at de regler, som socialministeren efter den foreslåede bestemmelse kan fastsætte, i et vist omfang kan henvise til disse ordninger.

Til § 16.

Bestemmelsen i stk. 1, 1.-2. pkt., sammenholdt med den foreslåede reguleringsbestemmelse i § 28, stk. 2, svarer til den gældende lovs § 20, stk. 1, og den regulerede begravelseshjælp vil efter forslaget udgøre samme beløb som efter den gældende lov. Stk. 1, 3. pkt., erstatter den gældende lovs § 20, stk. 2, hvorefter størrelsen af begravelseshjælpen ved begravelse af et barn under 16 år fastsættes i den enkelte kasses vedtægt.

Bestemmelsen i stk. 2 erstatter overgangsbestemmelsen i den gældende lovs § 67.

Til kapitel 3.

Kapitel 3 afløser den gældende lovs kapitel IV om fribefordring af patienter (A-medlemmer), læger og jordemødre. De foreslåede bestemmelser afviger navnlig fra de gældende regler derved, at der ikke i forslaget indgår regler om befordringsgodtgørelse til patienter i forbindelse med indlæggelse eller ambulante behandling på sygehus, idet udgifterne ved befordring i sådanne tilfælde forudsættes afholdt som en sygehusudgift efter sygehusloven.

I øvrigt afviger de foreslåede bestemmelser fra de gældende derved, at befordringsgodtgørelse til læger og jordemødre foreslås varetaget af amtskommu-